

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 306. Quid excuset ab hoc præcepto confessionis annuæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

set alicui non habenti potestatem absolvendi à mortalibus, fatentur *Lugo* n. 168. *Avers* supra, *Dicast.* n. 137. teneri intra istum annum sua mortalia confiteri habenti potestatem, quia Ecclesia præcipit confiteri sua mortalia proprio Sacerdoti, id est, habenti potestatem in mortalia, quam non habuisset ille prior Sacerdos.

2049. §. 8. Si quis post confessionem mortalium, quæ eousque fecerat, eo anno incidat in novum mortale, *Sor. Med. Suar. Henriq. &* alii cum *Avers.* dicunt esse obligationem iterum confitendi, quia necdum est confessus omnia mortalia eo anno commissa, sed probabilius negant *Viç. Con. Regin. Laym. Becan. Hurt. Dian. Arr. Castrop.* n. 3. *Dicast.* n. 133. *Bosco* n. 115. *Gorn.* n. 28. quia tantum præcipitur una confessio omnium mortalium tum memoriz occurrentium, quæ facta est: & hanc sententiam certam esse dicit *Lugo* n. 164. aliàs fieri posset, ut quis decies teneretur confiteri, si statim confiteretur commissum, & toties relaberetur.

2050. Q. 306. Quid excuset ab hoc præcepto confessionis annuæ. R. §. 1. Excusat impotentia physica & moralis, & modo, quo à n. 1140. dictum est similes impotentias excusare à præcepto confessionis materialiter integræ, item sicuti l. 6. p. 1. n. 511. & à n. 533. dictum est similes impotentias excusare à præcepto confessionis ante Communionem.

2051. §. 2. Dixi n. 1190. eum, qui confiteri non potest nisi per interpretem, non teneri præcepto confessionis annuæ: attamen videri esse obligationem sic confitendi in articulo mortis. Addidi n. 1194. Si quis confiteri non possit nisi ex scripto, ad hoc teneri, si non sit morale periculum manifestationis. §. 3.

§. 3. Qui non potest confiteri, non ideo vi 2052.
hujus præcepti tenetur illo anno conteri, quia
neque lex naturalis neque divina neque huma-
na præcipit contritionem omni determinatè
anno sed confessionem, *Côn. d. 3. n. 22. Nec ob-*
stat, quòd contritio sit pars confessionis, qui
autem non potest totum, tenetur ad partem,
quam potest, nam præterquam quòd contritio
non sit pars necessaria confessionis, cum attri-
tio sufficiat, adhuc tamen axioma illud tantum
valet, quando totum constat partibus ejusdem
rationis, ita ut ponendo partem attingat hoc,
quod est totum secundum substantiam, v. g.
qui vovit 8. diebus jejunare, si non possit 8. sed
possit. 4. tenetur ad 4., quia semper ponet sub-
stantiam jejunii, quod est res ex voto debita. E-
contrà si totum non constet partibus ejusdem
rationis, non ideo tenetur ad partem, hinc qui
vovit statum religiosum, si non possit servare
castitatem, non ideo tenetur ad paupertatem &
obedientiam, quia per hoc non habebit sub-
stantiam status religiosi, qui erat res ex voto
debita.

Q. 307. *Quas pœnas incurrat non confitens se-* 2053.
mel in anno. R. Incurrit pœnam, ut vivus ar-
ceatur ab ingressu ecclesiæ, mortuus autem ca-
reat ecclesiasticâ sepulturâ, uti habetur in cap.
Omnis utriusque sexûs, De pœn. & remiss. Neque
requiritur, ut neglexerit utrumque præceptum,
confessionis & Communionis, sed satis est, si
non impleverit utrumque, sive si alterutrum
neglexerit, uti cum communi *Suar. d. 36. l. 5.*
Hæ tamen pœnæ non incurruntur ipso facto,
sed sunt ferendæ per Superiorem ecclesiasti-
cum sententiæ.

Q. 308.